

DIREKTIVA 2006/43/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 17. maja 2006****o obveznih revizijah za letne in konsolidirane računovodske izkaze, spremembi direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/EGS ter razveljavitvi Direktive Sveta 84/253/EGS****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA —

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 44(2)(g) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,v skladu s postopkom iz člena 251 Pogodbe ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Četrta direktiva Sveta 78/660/EGS z dne 25. julija 1978 o letnih računovodskih izkazih posameznih vrst družb ⁽³⁾, Sedma direktiva Sveta 83/349/EGS z dne 13. junija 1983 o konsolidiranih računovodskih izkazih ⁽⁴⁾, Direktiva Sveta 86/635/EGS z dne 8. decembra 1986 o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih računovodskih izkazih bank in drugih finančnih institucij ⁽⁵⁾ in Direktiva Sveta 91/674/EGS z dne 19. decembra 1991 o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih računovodskih izkazih zavarovalnic ⁽⁶⁾ zahtevajo, da revizijo letnih računovodskih izkazov ali konsolidiranih računovodskih izkazov opravi ena ali več oseb, ki so pooblašene za opravljanje takih revizij.

(2) Pogoji za podelitev dovoljenja osebam, odgovornim za opravljanje obvezne revizije, so bili določeni v Osmi direktivi Sveta 84/253/EGS z dne 10. aprila 1984 o dovoljenjih za osebe, pooblašene za izvajanje obvezne revizije računovodskih listin ⁽⁷⁾.

(3) Zaradi pomanjkanja usklajenosti pristopa do obvezne revizije v Skupnosti je Komisija v svojem sporočilu iz leta 1998 „Obvezna revizija v Evropski uniji: pot naprej“ ⁽⁸⁾ predlagala ustanovitev Odbora za revizijo, ki bi lahko oblikoval nadaljnje ukrepe v tesnem sodelovanju računovodske stroke in držav članic.

(4) Na podlagi dela tega odbora je Komisija 15. novembra 2000 izdala Priporočilo o zagotavljanju kakovosti obvezne revizije v EU: minimalne zahteve ⁽⁹⁾ in 16. maja 2002 Priporočilo o neodvisnosti zakonitih revizorjev v EU: zbirka temeljnih načel ⁽¹⁰⁾.

(5) Cilj te direktive je doseči visoko raven, čeprav ne popolno, uskladitve zahtev za obvezne revizije. Država članica, ki zahteva obvezno revizijo, lahko določi strožje zahteve, razen če je v tej direktivi določeno drugače.

(6) Revizorske kvalifikacije zakonitih revizorjev, ki so pridobljene na podlagi te direktive, bi se morale šteti za enakovredne. Zato države članice ne bi mogle več vztrajati, da morajo večino glasovalnih pravic v revizijskem podjetju imeti revizorji z dovoljenjem države članice ali da mora imeti večina članov upravnega ali poslovnega telesa revizijskega podjetja dovoljenje države članice.

(7) Obvezna revizija zahteva ustrezno znanje na področjih, kot so pravo družb, davčno in socialno pravo. To znanje bi bilo treba preskusiti, preden zakoniti revizor iz druge države članice pridobi dovoljenje.

⁽¹⁾ UL C 157, 28.6.2005, str. 115.

⁽²⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 28. septembra 2005 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in Sklep Sveta z dne 25. aprila 2006.

⁽³⁾ UL L 222, 14.8.1978, str. 11. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2003/51/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 178, 17.7.2003, str. 16).

⁽⁴⁾ UL L 193, 18.7.1983, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2003/51/ES.

⁽⁵⁾ UL L 372, 31.12.1986, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2003/51/ES.

⁽⁶⁾ UL L 374, 31.12.1991, str. 7. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2003/51/ES.

⁽⁷⁾ UL L 126, 12.5.1984, str. 20.

(8) Za zaščito tretjih oseb bi morali biti vsi revizorji in revizijska podjetja z dovoljenjem vpisani v javno dostopnem registru, ki vsebuje osnovne podatke o zakonitih revizorjih in revizijskih podjetjih.

⁽⁸⁾ UL C 143, 8.5.1998, str. 12.

⁽⁹⁾ UL L 91, 31.3.2001, str. 91.

⁽¹⁰⁾ UL L 191, 19.7.2002, str. 22.

- (9) Zakoniti revizorji bi se morali držati najvišjih etičnih standardov. Zato bi morali delovati v skladu s poklicno etiko, ki pokriva vsaj njihovo funkcijo zastopanja javnega interesa, neoporečnost in nepristranskost, strokovno usposobljenost in primerno skrbnost. Funkcija zastopanja javnega interesa zakonitega revizorja pomeni, da se na kakovost njegovega dela zanaša širša skupnost oseb in ustanov. Visoka kakovost revizije prispeva k urejenemu delovanju trgov z izboljšanjem neoporečnosti in učinkovitosti računovodskih izkazov. Komisija lahko sprejme izvedbene ukrepe v zvezi s poklicno etiko kot minimalne standarde. Pri tem se lahko upoštevajo načela iz Kodeksa etike računovodskih strokovnjakov Mednarodne zveze računovodskih strokovnjakov (IFAC).
- (10) Zakoniti revizorji in revizijska podjetja spoštujejo zasebnost svojih strank. Zato bi jih morala zavezovati stroga pravila o zaupnosti in poslovni skrivnosti, ki pa ne bi smela ovirati pravnega izvajanja te direktive. Ta pravila o zaupnosti bi morala veljati tudi za vsakega zakonitega revizorja ali revizijsko podjetje, ki ne sodeluje več pri določeni revizijski nalogi.
- (11) Zakoniti revizorji in revizijska podjetja bi morali biti pri opravljanju obveznih revizij neodvisni. Lahko obvestijo revidirani subjekt o zadevah, ki izhajajo iz revizije, toda morali bi se vzdržati sodelovanja v postopkih notranjega odločanja v revidiranem subjektu. Če se znajdejo v položaju, ko so nevarnosti za njihovo neodvisnost, celo po uporabi varoval za omilitev teh nevarnosti, prevelike, bi morali odstopiti od revizijskega posla ali pa ga zavrniti. Ugotovitev, da neki odnos ogroža revizorjevo neodvisnost, je lahko različna, če se nanaša na odnos med revizorjem in revidiranim subjektom ali če se nanaša na odnos med mrežo in revidiranim subjektom. Če določbe nacionalne zakonodaje določajo ali dopuščajo, da je zadruga v smislu člena 2(14) ali podoben subjekt kot v členu 45 Direktive 86/635/EGS član neprofitnega revizijskega subjekta, bi objektivna, razumna in informirana stranka ne mogla sklepati, da odnos, ki temelji na članstvu, ogroža neodvisnost zakonitega revizorja, pod pogojem, da ta revizijski subjekt ob izvajanju revizije v eni od svojih članic poskrbi, da revizorji, ki izvajajo revizijo, in tiste osebe, ki bi lahko vplivale na obvezno revizijo, ravnajo po načelu neodvisnosti. Primeri ogrožanja neodvisnosti zakonitega revizorja ali revizijske družbe so neposredni ali posredni finančni interes za revidirani subjekt in opravljanje dodatnih storitev, ki niso povezane z revizijo. Tudi višina honorarjev, prejetih od enega revidiranega subjekta, in/ali struktura honorarjev lahko ogrozita neodvisnost zakonitega revizorja ali revizijskega podjetja. Vrste zaščitnih ukrepov za omilitev ali odstranitev te ogroženosti vključujejo prepovedi, omejitve, druge usmeritve in postopke ter razkritje. Zakoniti revizorji in revizijska podjetja bi morala zavrniti kakršno koli dodatno nerevizijsko storitev, ki bi lahko ogrozila njihovo neodvisnost. Komisija lahko sprejme izvedbene ukrepe o neodvisnosti kot minimalne standarde. Ob tem bi Komisija lahko upoštevala načela iz zgoraj navedenega Priporočila z dne 16. maja 2002. Za določanje neodvisnosti revizorjev mora biti koncept „mreže“, v kateri delujejo revizorji, jasen. V tem oziru je treba upoštevati različne okoliščine, kot so primeri, v katerih lahko strukturo opišemo kot mrežo, ker je usmerjena k skupni delitvi dobička ali stroškov. Merila za dokazovanje obstoja mreže se presojajo in tehtajo na osnovi vseh razpoložljivih dejanskih okoliščin, kot je na primer obstoj skupnih stalnih naročnikov.
- (12) V primerih samopregledovanja ali koristoljubja, kadar je to potrebno zaradi zaščite neodvisnosti zakonitega revizorja ali revizijskega podjetja, bi se morala država članica in ne zakoniti revizor ali revizijsko podjetje odločiti, ali naj zakoniti revizor oziroma revizijsko podjetje odstopi od revizijskega posla ali ga zavrne. Vendar pa to ne bi smelo povzročiti položaja, v katerem bi imele države članice splošno dolžnost, da zakonitim revizorjem ali revizijskim podjetjem preprečijo opravljanje nerevizijskih storitev za njihove naročnike revizije. Da se ugotovi, ali je primerno, da v primerih samopregledovanja ali koristoljubja zakoniti revizor ali revizijsko podjetje zaradi zaščite neodvisnosti zakonitega revizorja ali revizijskega podjetja ne bi smel izvajati obveznih revizij, bi bilo treba upoštevati, ali je revidirani subjekt javnega interesa izdal prenosljive vrednostne papirje, s katerimi se lahko trguje na reguliranem trgu v smislu točke 14 člena 4(1) Direktive 2004/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o trgih finančnih instrumentov⁽¹⁾.
- (13) Pomembno je zagotoviti stalno visoko kakovost vseh obveznih revizij, ki jih zahteva zakonodaja Skupnosti. Zato bi morale vse obvezne revizije potekati v skladu z mednarodnimi revizijskimi standardi. Ukrepe za izvajanje teh standardov v Skupnosti bi bilo treba sprejeti v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil⁽²⁾. Tehnični odbor ali skupina za revizijo bi morala pomagati Komisiji pri ocenjevanju tehnične ustreznosti vseh mednarodnih revizijskih standardov in bi morala vključevati tudi sistem javnih nadzornih organov držav članic. Da bi dosegli

⁽¹⁾ UL L 145, 30.4.2004, str. 1.

⁽²⁾ UL L 184, 17.7.1999, str. 23.

najvišjo stopnjo usklajenosti, lahko države članice predpišejo dodatne nacionalne revizijske postopke ali zahteve, če to izhaja iz posebnih nacionalnih pravnih zahtev v zvezi z obsegom obvezne revizije letnih ali konsolidiranih računovodskih izkazov, ki jih ne vsebujejo sprejeti mednarodni revizijski standardi. Države članice lahko ohranijo dodatne revizijske postopke, dokler revizijski postopki ali zahteve niso vsebovani v naknadno sprejetih mednarodnih revizijskih standardih. Če bi sprejeti mednarodni revizijski standardi vseeno vsebovali revizijske postopke, izvajanje katerih bi povzročilo posebno pravno kolizijo z nacionalno zakonodajo zaradi posebnih nacionalnih zahtev v zvezi z obsegom obvezne revizije, lahko države članice izločijo del mednarodnih revizijskih standardov, ki so v koliziji, dokler so le-ti v koliziji, če se uporabljajo ukrepi iz člena 26(3). Vsak dodatek ali izločitev s strani držav članic mora prispevati k visoki stopnji verodostojnosti letnih računovodskih izkazov družb in koristiti javnemu interesu. Zgoraj navedeno pomeni, da lahko države članice na primer zahtevajo dodatno revizorjevo poročilo za nadzorni svet ali predpišejo druge zahteve na področju poročanja in revizije, ki temeljijo na nacionalnih pravilih o upravljanju družb.

(14) Da bi Komisija sprejela mednarodni revizijski standard za uporabo v Skupnosti, mora biti le-ta sprejet na mednarodni ravni in nastati ob sodelovanju vseh zainteresiranih strank po jasnem, odprtem in preglednem postopku, prispevati k verodostojnosti in kvaliteti letnih računovodskih izkazov in konsolidiranih računovodskih izkazov ter koristiti splošnemu evropskemu interesu. Potrebo po sprejetju mednarodnega stališča o revizijskih postopkih kot dela standarda bi bilo treba za vsak posamezni primer oceniti v skladu s Sklepom 1999/468/ES. Komisija bi morala zagotoviti, da je pred začetkom postopka sprejetja opravljen pregled, s katerim se preveri, ali so te zahteve izpolnjene, in poroča članom odbora, ustanovljenim s to direktivo, o rezultatih pregleda.

(15) V primeru konsolidiranih računovodskih izkazov je pomembna jasna opredelitev odgovornosti zakonitih revizorjev, ki revidirajo sestavne dele skupine. V ta namen bi moral biti revizor skupine v celoti odgovoren za revizijsko poročilo.

(16) Za doseganje večje primerljivosti med podjetji, ki uporabljajo enake revizijske standarde, in izboljšanje zaupanja javnosti v revizijsko funkcijo lahko Komisija sprejme skupno revizijsko poročilo za revizijo letnih ali konsolidiranih računovodskih izkazov, pripravljenih na podlagi odobrenih mednarodnih revizijskih standardov,

razen če je bil ustrezen standard za takšno poročilo sprejet na ravni Skupnosti.

(17) Redni pregledi so dober način doseganja stalne visoke kakovosti obveznih revizij. Zato morajo biti zakoniti revizorji in revizijska podjetja podvrženi sistemu zagotavljanja kakovosti, ki je neodvisen od pregledanih zakonitih revizorjev in revizijskih podjetij. Za uporabo člena 29 o sistemih zagotavljanja kakovosti lahko države članice zahtevajo, da se v primeru, ko imajo posamezni revizorji skupno politiko zagotavljanja kakovosti, upoštevajo le zahteve za revizijska podjetja. Države članice lahko organizirajo sistem zagotavljanja kakovosti na način, ki bo zahteval pregled zagotavljanja kakovosti vsakega revizorja vsaj vsakih 6 let. Glede na to bi morale biti financiranje sistema zagotavljanja kakovosti brez neprimernih vplivov. Komisija bi morala biti pristojna za sprejem izvedbenih ukrepov v zvezi z organizacijo sistemov zagotavljanja kakovosti in v zvezi s financiranjem v primerih, ko je zaupanje javnosti v sistem zagotavljanja kakovosti močno omajano. Sisteme javnega nadzora držav članic bi se morale spodbujati, da poiščejo usklajen pristop za izvajanje pregledov zagotavljanja kakovosti, da se zadevne stranke izognejo naložitvi nepotrebnih obremenitev.

(18) Preiskave in ustrezne kazni prispevajo k preprečevanju in popravljanju neustreznega opravljanja obvezne revizije.

(19) Zakoniti revizorji in revizijska podjetja so odgovorni, da svoje delo opravijo z vso potrebno skrbnostjo, in bi zato morali biti odgovorni za finančno škodo, nastalo zaradi pomanjkanja potrebne skrbnosti. Vendar je lahko sposobnost revizorjev in revizijskih podjetij za pridobitev kritja poklicnega zavarovanja odvisna od tega, ali zanje velja neomejena finančna odgovornost. Komisija namerava proučiti te zadeve ob upoštevanju dejstva, da so ureditve odgovornosti držav članic lahko bistveno različne.

(20) Države članice bi morale organizirati učinkovit sistem javnega nadzora za zakonite revizorje in revizijska podjetja na podlagi nadzora v matični državi. Ureditve javnega nadzora bi morale omogočiti učinkovito sodelovanje na ravni Skupnosti v zvezi z nadzornim delovanjem držav članic. Sistem javnega nadzora bi morale upravljati osebe, ki niso aktivni revizorji, vendar imajo potrebno znanje na področjih obvezne revizije. Ti neaktivni revizorji so lahko strokovnjaki, ki niso bili nikoli povezani s samim poklicem revizorja, ali bivši revizorji, ki so ta poklic opustili. Vendar pa lahko države članice

dovolijo manjšini aktivnih revizorjev, da sodelujejo pri upravljanju sistema javnega nadzora. Pristojni organi držav članic bi morali medsebojno sodelovati, kadar je to potrebno za izvajanje nadzora nad zakonitimi revizorji ali revizijskimi podjetji, katerim so podelili dovoljenja. Tako sodelovanje lahko pomembno prispeva k zagotavljanju stalne visoke kakovosti obveznih revizij v Skupnosti. Ker je pomembno zagotoviti učinkovito sodelovanje in usklajenost na evropski ravni med pristojnimi organi, imenovanimi s strani držav članic, imenovanje enega samega subjekta, odgovornega za zagotavljanje sodelovanja, ne sme vplivati na možnost vsakega posameznega organa, da neposredno sodeluje z drugimi pristojnimi organi držav članic.

- (21) Da se zagotovi skladnost s členom 32(3) o načelih javnega nadzora, se šteje, da ima neaktivni revizor znanje na področjih obvezne revizije zaradi preteklih delovnih izkušenj ali znanja vsaj enega predmeta iz člena 8.
- (22) Zakonitega revizorja ali revizijsko podjetje imenuje skupščina delničarjev ali članov revidiranega subjekta. Za zaščito neodvisnosti revizorja je pomembno, da mora biti njegova razrešitev mogoča le iz utemeljenih razlogov, ki jih je treba sporočiti organu ali organom, odgovornim za javni nadzor.
- (23) Subjekti javnega interesa so bolj vidni in pomembnejši z gospodarskega vidika, zato morajo za obvezne revizije njihovih letnih računovodskih izkazov ali konsolidiranih računovodskih izkazov veljati strožje zahteve.
- (24) Revizijska komisija in učinkovit sistem notranjega kontroliranja prispevata k zmanjšanju finančnih in operativnih tveganj ter tistih tveganj, ki izvirajo iz neupoštevanja predpisov, in izboljšujeta kakovost računovodskega poročanja. Države članice bi lahko upoštevale Priporočilo Komisije z dne 15. februarja 2005 o vlogi neizvršnih ali nadzornih direktorjev družb, ki kotirajo, in o odborih nadzornega sveta⁽¹⁾, ki določa, kako naj bi se ustanovile in delovale revizijske komisije. Države članice lahko določijo, da naloge, dodeljene revizijski komisiji ali telesu, ki izvaja enakovredne naloge, lahko izvaja upravno ali nadzorno telo kot celota. Glede

na dolžnosti revizijske komisije v skladu s členom 41 zakoniti revizor ali revizijsko podjetje ne bi smelo biti na noben način podrejeno komisiji.

- (25) Države članice se lahko tudi odločijo, da zahteva za revizijsko komisijo ne velja za subjekte javnega interesa, ki so kolektivna naložbena podjetja, katerih prenosljivi vrednostni papirji so sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu. Ta možnost upošteva dejstvo, da kjer kolektivno naložbeno podjetje deluje le za namen združevanja sredstev, zaposlitev revizijske komisije ne bo vedno primerna. Računovodsko poročanje in s tem povezana tveganja niso primerljiva s tistimi drugih subjektov javnega interesa. Razen tega delujejo kolektivna naložbena podjetja za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) in njihove družbe za upravljanje v strogo določenem zakonodajnem okolju ter jih upravljajo posebni mehanizmi, kot so kontrole, ki jih izvajajo njihovi skrbniki. Za tista kolektivna naložbena podjetja, ki niso usklajena z Direktivo 85/611/EGS⁽²⁾, vendar so predmet enakih zaščitnih ukrepov, kot je predvideno v tej zadnji direktivi, se državam članicam v tem posebnem primeru dovoli, da jim omogočijo enako obravnavo kot kolektivnim naložbenim podjetjem, ki so usklajena s Skupnostjo.
- (26) Da se okrepi neodvisnost revizorjev subjektov javnega interesa, se morajo ključni revizijski partnerji, ki opravljajo revizijo teh subjektov, izmenjevati. Za organizacijo izmenjave bi morale države članice zahtevati zamenjavo enega ali več ključnih revizijskih partnerjev, ki imajo opravka z revidiranim subjektom, pri čemer omogočijo revizijskemu podjetju, s katerim so povezani ključni revizijski partnerji, da je še naprej zakoniti revizor tega subjekta. Kjer država članica oceni, da je za dosego zasledovanih ciljev to primerno, lahko ta država članica kot drugo možnost zahteva zamenjavo revizijskega podjetja brez poseganja v člen 42(2).
- (27) Medsebojna povezanost kapitalskih trgov narekuje potrebo po zagotovitvi visoke kakovosti opravljenega dela revizorjev iz tretjih držav v zvezi s kapitalskim trgom Skupnosti. Zato bi morali biti zadevni revizorji registrirani, da so tako vključeni v preglede zagotavljanja kakovosti ter sistem preiskav in kazni. Odstopanja na podlagi vzajemnosti bi bilo treba omogočiti s poenotenim preverjanjem, ki ga v sodelovanju z državami članicami opravi Komisija. V vsakem primeru bi moral subjekt, ki je izdal prenosljive vrednostne papirje na reguliranem trgu v smislu točke

⁽¹⁾ UL L 52, 25.2.2005, str. 51.

⁽²⁾ Direktiva Sveta 85/611/EGS z dne 20. decembra 1985 o uskladitvi zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjetjih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) (UL L 375, 31.12.1985, str. 3). Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2005/1/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 79, 24.3.2005, str. 9).

- 14 člena 4(1) Direktive 2004/39/ES, zmeraj pregledati revizor, ki je ali registriran v državi članici ali pod nadzorom pristojnih organov v tretji državi, iz katere prihaja revizor, če Komisija ali država članica potrdi, da ta tretja država izpolnjuje zahteve, enakovredne zahtevam Skupnosti na področju načel nadzora, sistemov zagotavljanja kakovosti ter sistemov preiskave in kazni kakor tudi vzajemnosti. Če ena država članica meni, da je sistem zagotavljanja kakovosti tretje države enakovreden njenemu, to še ne pomeni, da morajo druge države članice sprejeti to oceno, niti s tem ne vpliva na odločitev Komisije.
- (28) Zapletenost revizij mednarodnih skupin zahteva dobro sodelovanje pristojnih organov držav članic in tistih v tretjih državah. Zato bi morale države članice pristojnim organom tretjih držav prek pristojnih nacionalnih organov zagotoviti dostop do revizijskih delovnih papirjev in drugih dokumentov. Da se zaščitijo pravice prizadetih strank ter da se hkrati olajša dostop do teh papirjev in dokumentov, bi morale države članice pristojnim organom tretjih držav, ki prejmejo soglasje nacionalnih pristojnih organov, omogočiti neposredni dostop. Eno od zadevnih meril za omogočanje dostopa je presoja izpolnjevanja zahtev, ki jih določi Komisija, s strani pristojnih organov v tretjih državah. Dokler ni take odločitve Komisije, lahko brez poseganja v njeno odločitev države članice ocenijo, ali so zahteve izpolnjene.
- (29) Razkritje podatkov iz členov 36 in 47 mora biti v skladu s pravili prenosa osebnih podatkov tretjim državam, določenimi v Direktivi 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov⁽¹⁾.
- (30) Ukrepe, potrebne za izvajanje te direktive, je treba sprejeti v skladu s Sklepom 1999/468/ES in ob upoštevanju deklaracije Komisije in Evropskega parlamenta z dne 5. februarja 2002 o izvajanju zakonodaje o finančnih storitvah.
- (31) Evropski parlament bi moral imeti tri mesece časa od prvega posredovanja osnutka predlogov sprememb in izvedbenih ukrepov za njihovo preučitev in oblikovanje mnenja. V nujnih in ustrezno utemeljenih primerih bi bilo možno ta čas skrajšati. Če pa Evropski parlament v tem času sprejme resolucijo, bi morala Komisija osnutek predlogov ali ukrepov ponovno preučiti.
- (32) Ker ciljev te direktive, in sicer zahteve, da se uporablja en sklop mednarodnih revizijskih standardov, posodobitev zahtev o izobrazbi, opredelitev poklicne etike ter tehnična izvedba sodelovanja med pristojnimi organi držav članic in med temi organi in organi tretjih držav, potrebna za doseg ciljev nadaljnje okrepitve in usklajevanja kakovosti obvezne revizije v Skupnosti ter omogočanje sodelovanja med državami članicami in tretjimi državami zaradi okrepitve zaupanja v obvezno revizijo, države članice ne morejo zadovoljivo doseči in ker te cilje zaradi obsega in učinkov predlaganega ukrepa lažje doseže Skupnost, lahko Skupnost sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. Skladno z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne prekoračuje tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev.
- (33) Za zagotovitev večje preglednosti razmerja med zakonitim revizorjem ali revizijskim podjetjem in revidiranim subjektom bi bilo treba direktivi 78/660/EGS in 83/349/EGS spremeniti tako, da se zahteva razkritje stroškov revizije in stroškov nerevizijskih storitev v pojasnilih k letnim računovodskim izkazom in konsolidiranim računovodskim izkazom.
- (34) Direktivo 84/253/EGS bi bilo treba razveljaviti, ker ne vsebuje celovitega sklopa pravil za zagotavljanje ustrezne revizijske infrastrukture, kot so javni nadzor, disciplinarni sistemi in sistemi za zagotavljanje kakovosti, ter ker ne zagotavlja posebnih pravil za regulativno sodelovanje med državami članicami in tretjimi državami. Za zagotovitev pravne varnosti pa mora biti jasno opredeljeno, da se zakoniti revizorji in revizijska podjetja z dovoljenjem v skladu z Direktivo 84/253/EGS štejejo za imetnike dovoljenj v skladu s to direktivo —

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

POGLAVJE I

PREDMET UREJANJA IN OPREDELITEV POJMOV

Člen 1

Predmet urejanja

⁽¹⁾ UL L 281, 23.11.1995, str. 31. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 1882/2003 (UL L 284, 31.10.2003, str. 1).

Ta direktiva vzpostavlja pravila v zvezi z obveznimi revizijami letnih in konsolidiranih računovodskih izkazov.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej direktivi se uporabljajo naslednje opredelitve:

1. „obvezna revizija“ je revizija letnih in konsolidiranih računovodskih izkazov, če jo zahteva zakonodaja Skupnosti;
2. „zakoniti revizor“ je fizična oseba, ki ima v skladu s to direktivo dovoljenje pristojnega organa države članice za opravljanje obveznih revizij;
3. „revizijsko podjetje“ je pravna oseba ali kateri koli drugi subjekt, ne glede na svojo pravno obliko, ki ima v skladu s to direktivo dovoljenje pristojnega organa države članice za opravljanje obveznih revizij;
4. „revizijski subjekt tretje države“ je subjekt, ki ne glede na svojo pravno obliko izvaja revizije letnih ali konsolidiranih računovodskih izkazov družbe iz tretje države;
5. „revizor tretje države“ je fizična oseba, ki izvaja revizije letnih ali konsolidiranih računovodskih izkazov družbe iz tretje države;
6. „revizor skupine“ je/so zakoniti revizor/zakoniti revizorji ali revizijsko podjetje/revizijska podjetja, ki izvaja/izvajajo obvezno revizijo konsolidiranih računovodskih izkazov;
7. „mreža“ je večja struktura:
 - ki je namenjena sodelovanju in v katero spada zakoniti revizor ali revizijsko podjetje, in
 - ki je jasno usmerjena k skupni delitvi dobička ali stroškov ali ima skupno lastništvo, nadzor ali upravo, skupne usmeritve in postopke obvladovanja kakovosti, skupno poslovno strategijo, skupno uporabo blagovne znamke ali pomembnega dela strokovnih virov;
8. „podružnica revizijskega podjetja“ je vsako podjetje ne glede na njegovo pravno obliko, ki je z revizijskim podjetjem povezano s skupnim lastništvom, nadzorom ali upravljanjem;
9. „revizijsko poročilo“ je poročilo iz člena 51a Direktive 78/660/EGS in člena 37 Direktive 83/349/EGS, ki ga je izdal zakoniti revizor ali revizijsko podjetje;
10. „pristojni organi“ so organi ali telesa, določena z zakonodajo, ki so pooblaščen za pravno ureditev ter/ali nadzor zakonitih revizorjev in revizijskih podjetij ali posebnih vidikov ureditve in/ali nadzora; sklicevanje na „pristojni organ“ v posameznem členu je sklicevanje na organ ali telo/telesa, odgovoren/odgovorna za naloge iz navedenega člena;
11. „mednarodni revizijski standardi“ so Mednarodni standardi revidiranja (MSR) ter z njimi povezana stališča in standardi, če so povezani z obvezno revizijo;
12. „mednarodni računovodski standardi“ so Mednarodni računovodski standardi (MRS), Mednarodni standardi računovodskega poročanja (MSRP) in pripadajoče razlage (Razlage SIC-IFRIC), poznejše spremembe teh standardov in pripadajoče razlage, prihodnji standardi in pripadajoče razlage, ki jih je izdal ali sprejel Odbor za mednarodne računovodske standarde (IASB);
13. „subjekti javnega interesa“ so subjekti, ki jih ureja zakonodaja države članice in ki lahko trgujejo z vrednostnimi papirji na reguliranem trgu katere koli države članice v smislu točke 14 člena 4(1) Direktive 2004/39/ES, kreditne institucije v smislu točke 1 člena 1 Direktive 2000/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. marca 2000 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti kreditnih institucij⁽¹⁾ in zavarovalnice v smislu člena 2(1) Direktive 91/674/EGS. Države članice lahko za subjekte javnega interesa imenujejo tudi druge družbe, na primer subjekte, ki imajo zaradi svoje narave poslovanja, velikosti ali števila zaposlenih javni pomen;
14. „zadruga“ je evropska zadruga, kot je določena v členu 1 Uredbe Sveta (ES) št. 1435/2003 z dne 22. julija 2003 o statutu evropske zadruge (SCE)⁽²⁾, ali katere koli druga zadruga, za katero se na podlagi zakonodaje Skupnosti zahteva obvezna revizija, kot so kreditne institucije, določene v točki 1 člena 1 Direktive 2000/12/ES, ter zavarovalnice v smislu člena 2(1) Direktive 91/674/EGS;
15. „neaktivni revizor“ je vsaka fizična oseba, ki vsaj tri leta pred sodelovanjem pri upravljanju sistema javnega nadzora ni izvajala obveznih revizij, ni imela volilnih pravic v revizijskem podjetju, ni bila članica upravnega ali poslovodnega telesa revizijskega podjetja in ni bila zaposlena v revizijskem podjetju ali kako drugače povezana z njim;

⁽¹⁾ UL L 126, 26.5.2000, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Komisije 2006/29/ES (UL L 70, 9.3.2006, str. 50).

⁽²⁾ UL L 207, 18.8.2003, str. 1.

16. „ključni revizijski partner/ključni revizijski partnerji“ je/so:

- (a) zakoniti revizor/zakoniti revizorji, ki ga/jih revizijsko podjetje imenuje za posamezni revizijski posel kot glavnega/glavne odgovornega/odgovorne za izvajanje obvezne revizije v imenu revizijskega podjetja; ali
- (b) v primeru revizije skupine vsaj zakoniti revizor/zakoniti revizorji, ki ga/jih revizijsko podjetje imenuje kot glavnega/glavne odgovornega/odgovorne za izvajanje obvezne revizije na ravni skupine, in zakoniti revizor/zakoniti revizorji, ki je določen/so določeni kot glavni odgovoren/odgovorni na ravni pomembnih odvisnih podjetij; ali
- (c) zakoniti revizor/zakoniti revizorji, ki podpiše/podpišejo revizijsko poročilo.

osebe, ki izpolnjujejo vsaj pogoje iz členov 4 in 6 do 12. Države članice lahko določijo, da morajo imeti te fizične osebe tudi dovoljenje druge države članice. Za obvezne revizije zadržev in podobnih subjektov iz člena 45 Direktive 86/635/EGS lahko države članice določijo druge posebne določbe v zvezi z volilnimi pravicami;

- (c) večino – do največ 75 % – članov upravnega ali poslovnega telesa subjekta morajo sestavljati revizijska podjetja z dovoljenjem katere koli države članice ali fizične osebe, ki izpolnjujejo vsaj pogoje iz členov 4 in 6 do 12. Države članice lahko določijo, da morajo imeti te fizične osebe tudi dovoljenje druge države članice. Kjer tako telo nima več kot dveh članov, mora eden izmed članov izpolnjevati vsaj pogoje te točke;
- (d) podjetje mora izpolnjevati pogoje iz člena 4.

Države članice lahko postavijo dodatne zahteve le v zvezi s točko (c). Takšne zahteve morajo biti sorazmerne s cilji, ki jih želijo doseči, in ne presegati nujno potrebnega.

POGLAVJE II

DOVOLJENJE, STALNO IZOBRAŽEVANJE IN MEDSEBOJNO PRIZNAVANJE

Člen 3

Podelitev dovoljenja zakonitim revizorjem in revizijskim podjetjem

1. Obvezno revizijo izvajajo le zakoniti revizorji ali revizijska podjetja, ki imajo dovoljenje države članice, ki zahteva obvezno revizijo.

2. Vsaka država članica imenuje pristojne organe, odgovorne za podelitev dovoljenj zakonitim revizorjem in revizijskim podjetjem.

Pristojni organi so lahko strokovna združenja, če so predmet sistema javnega nadzora, kot je predviden v poglavju VIII.

3. Brez poseganja v člen 11 lahko pristojni organi držav članic podelijo dovoljenje za zakonitega revizorja le fizičnim osebam, ki ustrezajo vsaj merilom, ki so določena v členih 4 in 6 do 10.

4. Pristojni organi držav članic lahko podelijo dovoljenje za revizijsko podjetje le tistim subjektom, ki izpolnjujejo naslednje pogoje:

- (a) fizične osebe, ki izvajajo obvezne revizije v imenu revizijskega podjetja, morajo izpolnjevati vsaj pogoje iz členov 4 in 6 do 12 ter morajo imeti dovoljenje zakonitega revizorja v zadevni državi članici;
- (b) večino volilnih pravic v subjektu morajo imeti revizijska podjetja z dovoljenjem katere koli države članice ali fizične

Člen 4

Ugled

Pristojni organi države članice lahko podelijo dovoljenje le fizičnim osebam ali podjetjem, ki imajo dober ugled.

Člen 5

Odvzem dovoljenja

1. Zakonitemu revizorju ali revizijskemu podjetju se dovoljenje odvzame, če je bil ugled te osebe ali podjetja resno ogrožen. Države članice pa lahko določijo razumen rok za izpolnitev zahtev o ugledu.

2. Revizijskemu podjetju se dovoljenje odvzame, če kateri koli pogoj iz člena 3(4)(b) in (c) ni več izpolnjen. Države članice pa lahko določijo razumen rok za izpolnitev teh pogojev.

3. Kjer se zakonitemu revizorju ali revizijskemu podjetju dovoljenje zaradi kakršnega koli razloga odvzame, obvesti pristojni organ države članice, v kateri je bilo dovoljenje odvzeto, o odvzemu in razlogih zanj ustrezne pristojne organe drugih držav članic, v katerih imata zakoniti revizor ali podjetje tudi podeljeno dovoljenje in so vpisane v register prvo navedene države članice v skladu s členom 16(1)(c).

Člen 6

Izobrazba

Brez poseganja v člen 11 se fizični osebi lahko dovoli opravljanje obvezne revizije le, če je po pridobitvi izobrazbe, ustrezne za vpis na univerzitetno ali enakovredno raven, zaključila tečaj teoretičnega usposabljanja, opravila praktično usposabljanje in opravila izpit o strokovni usposobljenosti, ki je enakovreden zaključnemu izpitu na univerzitetni ali enakovredni ravni, ki ga organizira ali priznava zadevna država članica.

Člen 7

Izpit o strokovni usposobljenosti

Izpit o strokovni usposobljenosti iz člena 6 zagotavlja potrebno raven teoretičnega znanja pri predmetih, ki so pomembni za obvezno revizijo, in sposobnost uporabe tega znanja v praksi. Vsaj del tega izpita je pisen.

Člen 8

Preskus teoretičnega znanja

1. Preskus teoretičnega znanja, ki je del izpita o strokovni usposobljenosti, zajema zlasti naslednje predmete:

- (a) splošna računovodska teorija in načela;
- (b) pravne zahteve in standardi v zvezi s pripravo letnih in konsolidiranih računovodskih izkazov;
- (c) mednarodni računovodski standardi;
- (d) finančna analiza;
- (e) stroškovno in poslovodno računovodstvo;
- (f) obvladovanje tveganja in notranje kontroliranje;
- (g) revidiranje in strokovno znanje;
- (h) pravne zahteve in strokovni standardi v zvezi z obvezno revizijo in zakonitimi revizorji;
- (i) mednarodni revizijski standardi;
- (j) poklicna etika in neodvisnost.

2. Zajema vsaj še naslednje predmete, kolikor so pomembni za revizijo:

- (a) pravo družb in upravljanje podjetij;
- (b) pravo o plačilni nesposobnosti in podobnih postopkih;

- (c) davčno pravo;
- (d) civilno in gospodarsko pravo;
- (e) pravo o socialni varnosti in delovno pravo;
- (f) informacijska tehnologija in računalniški sistemi;
- (g) poslovna, splošna in finančna ekonomija;
- (h) matematika in statistika;
- (i) temeljna načela finančnega upravljanja podjetij.

3. Komisija lahko v skladu s postopkom iz člena 48(2) prilagodi seznam predmetov, ki se vključijo v preskus teoretičnega znanja iz odstavka 1. Komisija pri sprejemanju teh izvedbenih ukrepov upošteva razvoj revidiranja in revizijsko stroko.

Člen 9

Izjeme

1. Z odstopanjem od členov 7 in 8 lahko država članica določi, da je lahko oseba, ki je opravila univerzitetni ali enakovredni izpit ali ima univerzitetno diplomu ali enakovredne kvalifikacije iz enega ali več predmetov iz člena 8, oproščena preskusa teoretičnega znanja iz predmetov, zajetih v ta izpit ali diplomu.

2. Z odstopanjem od člena 7 lahko država članica določi, da je oseba, ki ima univerzitetno diplomu ali enakovredne kvalifikacije iz enega ali več predmetov iz člena 8, lahko oproščena preskusa, ali je sposobna uporabiti svoje teoretično znanje v praksi, če se je iz teh predmetov praktično usposabljala in je bilo to usposabljanje potrjeno z izpitom ali diplomu, ki jo priznava država.

Člen 10

Praktično usposabljanje

1. Za zagotovitev sposobnosti uporabe teoretičnega znanja v praksi, katere preskus je vključen v izpit, opravi zaključni kandidat najmanj triletno praktično usposabljanje na področjih, ki med drugim zajemajo revidiranje letnih, konsolidiranih ali podobnih računovodskih izkazov. Vsaj dve tretjini praktičnega usposabljanja se opravita pri zakonitem revizorju ali revizijskem podjetju z dovoljenjem katere koli države članice.

2. Države članice zagotovijo, da usposabljanje izvajajo osebe z ustreznimi zagotovili glede njihovih sposobnosti za izvajanje praktičnega usposabljanja.

Člen 11

Usposobljenost z dolgoročnimi praktičnimi izkušnjami

Država članica lahko podeli dovoljenje za zakonitega revizorja osebi, ki ne izpolnjuje pogojev iz člena 6, če lahko dokaže, da je bila:

- (a) 15 let zaposlena v poklicnih dejavnostih, v katerih je pridobila dovolj izkušenj na področjih financ, prava in računovodstva, in je opravila izpit o strokovni usposobljenosti iz člena 7; ali
- (b) 7 let zaposlena v poklicnih dejavnostih na teh področjih ter je opravila praktično usposabljanje iz člena 10 in izpit o strokovni usposobljenosti iz člena 7.

Člen 12

Povezovanje praktičnega usposabljanja in teoretične izobrazbe

1. Države članice lahko določijo, da se obdobja teoretičnega izobraževanja na področjih iz člena 8 štejejo k obdobju poklicne dejavnosti iz člena 11, pod pogojem, da je tako izobraževanje potrjeno z državno priznanim izpitom. Tako izobraževanje ne sme trajati manj kot eno leto in ne sme skrajšati obdobja poklicne dejavnosti za več kot štiri leta.

2. Obdobje poklicne dejavnosti in praktičnega usposabljanja ni krajše od obdobja teoretičnega izobraževanja in praktičnega usposabljanja iz člena 10.

Člen 13

Stalno izobraževanje

Država članica zagotavlja, da so zakoniti revizorji zavezani k udeležbi v ustreznih programih stalnega izobraževanja za ohranitev teoretičnega in strokovnega znanja ter vrednot na ustrežno visoki ravni in da je neizpolnjevanje zahtev stalnega izobraževanja predmet ustreznih kazni iz člena 30.

Člen 14

Podelitev dovoljenja zakonitim revizorjem iz drugih držav članic

Pristojni organi držav članic uvedejo postopke za podelitev dovoljenja zakonitim revizorjem z dovoljenjem drugih držav članic. V okviru teh postopkov je dovoljeno zahtevati zgolj preskus sposobnosti v skladu s členom 4 Direktive Sveta 89/48/EGS z dne 21. decembra 1988 o splošnem sistemu priznavanja visokošolskih diplom, pridobljenih s poklicnim izobraževanjem in usposabljanjem, ki traja najmanj tri leta⁽¹⁾. Preskus sposobnosti, ki se opravlja v enem od jezikov, dovoljenih z jezikovnimi pravili, ki se uporabljajo v zadevni državi članici, pokriva le ustrezno znanje zakonitega revizorja o pravu in o predpisih zadevne države članice, v kolikor je to pomembno za obvezno revizijo.

POGLAVJE III

REGISTRACIJA

Člen 15

Javni register

1. Vsaka država članica zagotovi, da so zakoniti revizorji in revizijska podjetja vpisani v javnem registru v skladu s členoma 16 in 17. V izjemnih okoliščinah lahko države članice ne uporabijo zahtev, navedenih v tem členu in členu 16, v zvezi z razkritjem le do mere, potrebne za ublažitev neizbežne in hude grožnje osebni varnosti katere koli osebe.

2. Države članice zagotovijo, da imajo vsi zakoniti revizorji in revizijska podjetja v javnem registru individualno številko. Podatki o registraciji se shranijo v register v elektronski obliki in so v elektronski obliki dostopni javnosti.

3. Javni register vsebuje tudi ime in naslov organov, pristojnih za podelitev dovoljenja iz člena 3, zagotavljanje kakovosti iz člena 29, preiskave in kazni v zvezi z zakonitimi revizorji in revizijskimi podjetji iz člena 30 ter javni nadzor iz člena 32.

4. Države članice zagotovijo, da je javni register v celoti pripravljen za uporabo do 29. junija 2009.

⁽¹⁾ UL L 19, 24.1.1989, str. 16. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2001/19/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 206, 31.7.2001, str. 1).

Člen 16

Registracija zakonitih revizorjev

1. Za zakonite revizorje vsebuje javni register vsaj naslednje podatke:

- (a) ime, naslov in registracijsko številko;
- (b) če pride v poštev, ime, naslov, spletni naslov in registracijsko številko revizijskega podjetja/podjetij, v katerem je zakoniti revizor zaposlen ali s katerim je povezan kot partner ali kako drugače;
- (c) vse ostale registracije zakonitega revizorja pri pristojnih organih drugih držav članic in kot revizorja v tretjih državah, vključno z imenom organa/imeni organov za registriranje ter, če pride v poštev, registracijsko številko/registracijskimi številkami.

2. Revizorji tretjih držav, registrirani v skladu s členom 45, so jasno prikazani v registru kot taki in ne kot zakoniti revizorji.

Člen 17

Registracija revizijskih podjetij

1. Za revizijska podjetja vsebuje javni register vsaj naslednje podatke:

- (a) ime, naslov in registracijsko številko;
- (b) pravno obliko;
- (c) podatke za kontakt s podjetjem, glavno kontaktno osebo in, kjer pride v poštev, spletni naslov;
- (d) naslov vsakega urada v državi članici;
- (e) ime in registracijsko številko vseh zakonitih revizorjev, ki so zaposleni v revizijskem podjetju ali pa so z revizijskem podjetjem povezani kot partnerji ali kako drugače;
- (f) imena in službene naslove vseh lastnikov ali delničarjev;
- (g) imena in službene naslove vseh članov upravnega ali poslovodnega telesa;
- (h) če pride v poštev, navedbo članstva v mreži ter seznam imen in naslovov včlanjenih in pridruženih podjetij ali navedbo mesta, kjer so taki podatki javno dostopni;
- (i) vse ostale registracije kot revizijsko podjetje pri pristojnih organih drugih držav članic in kot revizijski subjekt v tretjih državah, vključno z imenom organa/imeni organov za registriranje in, če pride v poštev, registracijsko številko/registracijskimi številkami.

2. Revizijski subjekt tretjih držav, registrirani v skladu s členom 45, so jasno prikazani v registru kot taki in ne kot revizijska podjetja.

Člen 18

Posodabljanje podatkov o registraciji

Države članice zagotovijo, da zakoniti revizorji in revizijska podjetja brez nepotrebne odlašanja obvestijo pristojne organe, odgovorne za javni register, o vsaki spremembi podatkov iz javnega registra. Register je treba posodobiti po obvestilu brez nepotrebne odlašanja.

Člen 19

Odgovornost za registracijske podatke

Podatke, posredovane ustreznim pristojnim organom v skladu s členi 16, 17 in 18, podpiše zakoniti revizor ali revizijsko podjetje. Kjer pristojni organ omogoči elektronsko dostavo podatkov, je to mogoče storiti na primer z elektronskim podpisom, kakor je opredeljeno v točki 1 člena 2 Direktive 1999/93/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 1999 o okviru Skupnosti za elektronski podpis⁽¹⁾.

Člen 20

Jezik

1. Podatki, vpisani v javni register, se navajajo v enem od jezikov, dovoljenih z jezikovnimi pravili, ki se uporabljajo v zadevni državi članici.

2. Države članice lahko dovolijo, da se podatki dodatno vpišejo v javni register v katerem koli drugem/-ih uradnem jeziku/uradnih jezikih Skupnosti. Države članice lahko zahtevajo overovitev prevoda podatkov.

V vseh primerih zadevna država članica zagotovi, da je iz registra razvidno, ali je prevod overjen ali ne.

Poglavje IV

Poklicna etika, neodvisnost, nepristranskost, zaupnost in poslovna skrivnost

Člen 21

Poklicna etika

1. Države članice zagotovijo, da so vsi zakoniti revizorji in revizijska podjetja zavezani načelom poklicne etike, ki pokrivajo vsaj njihovo delovanje v javnem interesu, njihovo neoporečnost in nepristranskost ter njihovo strokovno usposobljenost in potrebno skrbnost.

⁽¹⁾ UL L 13, 19.1.2000, str. 12.

2. Da se zagotovita zaupanje v revizorsko funkcijo in enotna uporaba odstavka 1 tega člena, lahko Komisija v skladu s postopkom iz člena 48(2) sprejme na načelih temelječe izvedbene ukrepe za usmerjanje poklicne etike.

(c) vprašanjem, ali se lahko v primerih samopregledovanja in koristoljubja iz drugega pododstavka odstavka 2 izvajajo obvezne revizije ali ne.

Člen 22

Neodvisnost in nepristranskost

1. Države članice pri izvajanju obvezne revizije zagotavljajo, da je zakoniti revizor in/ali revizijsko podjetje neodvisen/neodvisno od revidiranega subjekta in ni vključen/vključeno v sprejemanje odločitev revidiranega subjekta.

2. Države članice zagotovijo, da zakoniti revizor ali revizijsko podjetje ne opravi obvezne revizije, če obstaja kakršen koli posredni ali neposredni finančni, poslovni, zaposlitveni ali drugi odnos, vključno z opravljanjem dodatnih nerevizijskih storitev, med zakonitim revizorjem, revizijskim podjetjem ali mrežo in revidiranim subjektom, na osnovi katerega bi nepristranska, razumna in obveščena tretja stranka zaključila, da je neodvisnost zakonitega revizorja ali revizijskega podjetja ogrožena. Če neodvisnost zakonitega revizorja ali revizijskega podjetja ogrožajo nevarnosti, kot so samopregledovanje, koristoljubje, zagovarjanje domačnosti ali zaupanje ali ustrahovanje, mora zakoniti revizor ali revizijsko podjetje uporabiti varovala za omilitev teh nevarnosti. Zakoniti revizor ali revizijsko podjetje obvezne revizije ne opravi, če so nevarnosti v primerjavi z uporabljenimi varovali tolikšne, da je neodvisnost ogrožena.

Hkrati države članice zagotovijo, da zakoniti revizor ali revizijsko podjetje, kadar gre za obvezne revizije subjektov javnega interesa in če je to potrebno za zaščito neodvisnosti zakonitega revizorja ali revizijskega podjetja, ne izvaja obvezne revizije v primeru samopregledovanja ali koristoljubja.

3. Države članice zagotovijo, da zakoniti revizor ali revizijsko podjetje v revizijskih delovnih papirjih zabeleži vse pomembne nevarnosti za svojo neodvisnost kot tudi uporabljena varovala za omilitev teh nevarnosti.

4. Da se zagotovi zaupanje v revizijsko funkcijo in enotno uporabo odstavkov 1 in 2 tega člena, lahko Komisija v skladu s postopkom iz člena 48(2) sprejme na načelih temelječe izvedbene ukrepe v zvezi z:

- (a) nevarnostmi in varovali iz odstavka 2;
- (b) okoliščinami, v katerih je pomen nevarnosti iz odstavka 2 takšen, da ogroža neodvisnost zakonitega revizorja ali revizijskega podjetja;

Člen 23

Zaupnost in poslovna skrivnost

1. Države članice zagotovijo, da so vsi podatki in dokumenti, do katerih imajo zakoniti revizorji in revizijska podjetja dostop, ko izvajajo obvezno revizijo, zaščiteni z ustreznimi pravili o zaupnosti in poslovni skrivnosti.

2. Pravila o zaupnosti in poslovni skrivnosti v zvezi z zakonitimi revizorji in revizijskimi podjetji ne ovirajo uveljavljanja določb te direktive.

3. Kjer zakonitega revizorja ali revizijsko podjetje nadomesti drug zakoniti revizor ali revizijsko podjetje, zagotovi prejšnji zakoniti revizor ali revizijsko podjetje novemu zakonitemu revizorju ali revizijskemu podjetju dostop do vseh pomembnih podatkov v zvezi z revidiranim subjektom.

4. Zakonitega revizorja ali revizijsko podjetje, ki ne sodeluje več pri posamezni revizijski nalogi, in prejšnjega zakonitega revizorja ali revizijsko podjetje še vedno zavezujejo določbe odstavkov 1 in 2 glede te revizijske naloge.

Člen 24

Neodvisnost in nepristranskost zakonitih revizorjev, ki izvajajo obvezno revizijo v imenu revizijskih podjetij

Države članice zagotovijo, da lastniki ali delničarji revizijskega podjetja ter člani upravnih, poslovnih in nadzornih organov takšnega podjetja ali pridruženega podjetja ne posegajo v izvajanje obvezne revizije na kakršen koli način, ki bi ogrozil neodvisnost in nepristranskost zakonitega revizorja, ki izvaja obvezno revizijo v imenu revizijskega podjetja.

Člen 25

Plačila za revizijske storitve

Države članice zagotovijo vzpostavitev ustreznih pravil, ki zagotavljajo, da plačila za revizijske storitve:

- (a) niso pod vplivom ali niso določena z zagotavljanjem dodatnih storitev, izvedenih za revidirani subjekt;
- (b) niso predmet kakršnih koli pogojev.

POGLAVJE V

Člen 27

REVIZIJSKI STANDARDI IN REVIZIJSKO POROČANJE

Člen 26

Revizijski standardi

1. Države članice od zakonitih revizorjev in revizijskih podjetij zahtevajo, da izvajajo obvezne revizije v skladu z mednarodnimi revizijskimi standardi, ki jih je Komisija sprejela v skladu s postopkom iz člena 48(2). Države članice lahko uporabijo nacionalni revizijski standard, dokler Komisija ne sprejme mednarodnega revizijskega standarda, ki pokriva isto področje. Sprejeti mednarodni revizijski standardi se objavijo v celoti v vsakem od uradnih jezikov Skupnosti v *Uradnem listu Evropske unije*.

2. Komisija lahko v skladu s postopkom iz člena 48(2) sprejme odločitev o uporabnosti mednarodnih revizijskih standardov v Skupnosti. Komisija sprejme mednarodne revizijske standarde za uporabo v Skupnosti samo, če:

- (a) so bili razviti s primerno predpisanim postopkom, javnim nadzorom in preglednostjo ter so splošno mednarodno sprejeti; in
- (b) prispevajo k visoki stopnji verodostojnosti in kakovosti letnih ali konsolidiranih računovodskih izkazov v skladu z načeli iz člena 2(3) Direktive 78/660/EGS in člena 16(3) Direktive 83/349/EGS; ter
- (c) koristijo splošnemu evropskemu interesu.

3. Države članice lahko predpišejo dodatne revizijske postopke ali zahteve k mednarodnim revizijskim standardom ali v izjemnih primerih izločijo del mednarodnih revizijskih standardov le, če to izhaja iz posebnih nacionalnih pravnih zahtev obvezne revizije. Države članice zagotovijo, da so ti revizijski postopki ali zahteve v skladu z določbami iz točk (b) in (c) odstavka 2, ter jih pred njihovim sprejetjem sporočijo Komisiji in državam članicam. V izjemnem primeru izločitve delov mednarodnega revizijskega standarda sporočijo države članice posebne nacionalne pravne zahteve in temelje za njihovo ohranitev Komisiji in drugim državam članicam vsaj šest mesecev pred sprejetjem na nacionalni ravni ali v primerih zahtev, ki so že obstajale ob sprejetju mednarodnega revizijskega standarda, najpozneje v treh mesecih po sprejetju ustreznega mednarodnega revizijskega standarda.

4. Države članice lahko uvedejo dodatne zahteve v zvezi z obveznimi revizijami letnih in konsolidiranih računovodskih izkazov za obdobje, ki se izteče 29. junija 2010.

Obvezne revizije konsolidiranih računovodskih izkazov

Države članice zagotovijo, da v primeru obvezne revizije konsolidiranih računovodskih izkazov skupine podjetij:

- (a) revizor skupine nosi popolno odgovornost za revizijsko poročilo o konsolidiranih računovodskih izkazih;
- (b) revizor skupine izvaja pregled in hrani dokumentacijo svojega pregleda revizijskega dela, ki ga je opravil/so ga opravili revizor/revizorji iz tretjih držav, zakoniti revizor/zakoniti revizorji, revizijski subjekt/revizijski subjekt tretje države ali revizijsko podjetje/revizijska podjetja za namen revizije skupin. Dokumentacija, ki jo hrani revizor skupine, mora biti takšna, da lahko primeren pristojni organ ustrezno pregleda delo revizorja skupine;
- (c) kadar revizor/revizorji ali revizijski subjekt/revizijski subjekt iz tretje države, s katero ni bil sklenjen sporazum o sodelovanju iz člena 47, revidira/revidirajo sestavni del skupine podjetij, je revizor skupine odgovoren, da organom za javni nadzor zagotovi dokumentacijo o revizijskem delu, ki ga je opravil/so ga opravili revizor/revizorji ali revizijski subjekt/revizijski subjekt iz tretje države, vključno z delovnimi papirji, povezanimi z revizijo skupine. Da bi to lahko zagotovil, ohrani revizor skupine kopijo takšne dokumentacije ali se dogovori z revizorjem/revizorji ali revizijskim subjektom/revizijskimi subjekti o primernem in neomejenem dostopu na zahtevo ali ukrepa kako drugače. Če je prenos delovnih papirjev iz tretje države revizorju skupine preprečen zaradi pravnih ali drugih ovir, vključuje dokumentacija, ki jo hrani revizor skupine, dokazila, da je izvedel ustrezne postopke za pridobitev dostopa do revizijske dokumentacije, ter pri ovirah, ki niso pravne in izvirajo iz državne zakonodaje, dokazila o takšni oviri.

Člen 28

Revizijsko poročanje

1. Kjer revizijsko podjetje izvaja obvezno revizijo, podpiše revizijsko poročilo vsaj zakoniti revizor/revizorji, ki izvaja/izvajajo obvezno revizijo v imenu revizijskega podjetja. V izjemnih okoliščinah lahko države članice določijo, da tega podpisa ni treba razkriti javnosti, če bi to predstavljalo neizbežno in pomembno nevarnost za osebno varnost katere koli osebe. V vsakem primeru se ime zadevne osebe/zadevnih oseb sporoči ustreznim pristojnim organom.

2. Ne glede na člen 51a(1) Direktive 78/660/EGS in če Komisija ni sprejela skupnega standarda za revizijska poročila v skladu s členom 26(1) te direktive, lahko v skladu s postopki iz člena 48(2) te direktive, da se poveča zaupanje javnosti v revizijsko funkcijo, sprejme skupni standard za revizijska poročila za letne ali konsolidirane računovodske izkaze, ki so bili pripravljani v skladu z odobrenimi mednarodnimi računovodskimi standardi.

Poglavje VI

Zagotavljanje kakovosti

Člen 29

Sistemi zagotavljanja kakovosti

1. Vsaka država članica zagotovi, da so vsi zakoniti revizorji in revizijska podjetja izpostavljeni sistemu zagotavljanja kakovosti, ki izpolnjuje vsaj naslednja merila:

- (a) sistem zagotavljanja kakovosti je organiziran tako, da je neodvisen od pregledovanih zakonitih revizorjev in revizijskih podjetij ter je predmet javnega nadzora, kot je opredeljen v poglavju VIII;
- (b) financiranje sistema zagotavljanja kakovosti je varno in brez vsakega možnega čezmernega vpliva zakonitih revizorjev ali revizijskih podjetij;
- (c) sistem zagotavljanja kakovosti ima ustrezna sredstva;
- (d) osebe, ki izvajajo preglede zagotavljanja kakovosti, imajo ustrezno strokovno izobrazbo in izkušnje na področju obvezne revizije in računovodskega poročanja v povezavi s posebnim usposabljanjem za preglede zagotavljanja kakovosti;
- (e) izbira ocenjevalcev za posebne naloge pregleda zagotavljanja kakovosti je izvedena v skladu z objektivnim postopkom, ki zagotavlja, da med ocenjevalci in zakonitim revizorjem ali revizijskim podjetjem, ki ga pregledujejo, ni navzkrižja interesov;
- (f) pregled zagotavljanja kakovosti, podprt z ustrezno preiskavo izbranih revizijskih arhivov, vključuje oceno skladnosti z uporabljenimi revizijskimi standardi in zahtevami za neodvisnost, oceno količine in kakovosti porabljenih sredstev, zaračunanih plačil za revizijske storitve in sistema notranjega obvladovanja kakovosti v revizijskem podjetju;
- (g) pregled zagotavljanja kakovosti je predmet poročila, ki vsebuje glavne ugotovitve pregleda zagotavljanja kakovosti;

- (h) pregled zagotavljanja kakovosti se izvaja vsaj vsakih šest let;
- (i) skupni rezultati sistema zagotavljanja kakovosti so objavljeni enkrat letno;
- (j) zakoniti revizor ali revizijsko podjetje v razumnem obdobju začne upoštevati priporočila pregledov kakovosti.

Če priporočil iz točke (j) zakoniti revizor ali revizijsko podjetje ne začne upoštevati v razumnem obdobju, se mu, če to pride v poštev, izrečejo disciplinski ukrepi ali kazni iz člena 30.

2. V skladu s postopki iz člena 48(2) lahko Komisija sprejme izvedbene ukrepe, da se poveča zaupanje javnosti v revizijsko funkcijo in zagotovi enotna uporaba točk (a), (b) in (e) do (j) odstavka 1.

POGLAVJE VII

PREISKAVE IN KAZNI

Člen 30

Sistemi preiskav in kazni

1. Države članice zagotovijo učinkovite sisteme preiskav in kazni za odkrivanje, popravljanje in preprečevanje neustreznega opravljanja obvezne revizije.

2. Brez poseganja v nacionalne ureditve civilne odgovornosti države članice predvidijo učinkovite, sorazmerne in odvrtilne kazni za zakonite revizorje in revizijska podjetja, če se obvezne revizije ne izvajajo v skladu s predpisi, sprejetimi za izvajanje te direktive.

3. Države članice določijo, da so sprejeti ukrepi in kazni proti zakonitim revizorjem in revizijskim podjetjem primerno predstavljeni javnosti. Kazni vključujejo možnost odvzema dovoljenja.

Člen 31

Odgovornost revizorjev

Komisija pred 1. januarjem 2007 predloži poročilo o vplivu veljavnih nacionalnih pravil o odgovornosti na izvajanje obveznih revizij na evropskih kapitalskih trgih in o zavarovalnih pogojih za zakonite revizorje in revizijska podjetja, vključno z nepristransko analizo omejitev finančne odgovornosti. Komisija se, kjer je primerno, posvetuje z javnostjo. Glede na to poročilo predloži Komisija, če oceni, da je primerno, priporočila državam članicam.

POGLAVJE VIII

Člen 33

JAVNI NADZOR IN UREDITVENI PREDPISI MED DRŽAVAMI ČLANICAMI

Člen 32

Načela javnega nadzora

1. Države članice organizirajo učinkovit sistem javnega nadzora za zakonite revizorje in revizijska podjetja na podlagi načel iz odstavkov 2 do 7.

2. Vsi zakoniti revizorji in revizijska podjetja so predmet javnega nadzora.

3. Sistem javnega nadzora upravljajo neaktivni revizorji, ki imajo ustrezno znanje na področjih, povezanih z obvezno revizijo. Vendar pa lahko države članice dovolijo manjšemu številu aktivnih revizorjev, da sodelujejo pri upravljanju sistema javnega nadzora. Osebe, vključene v upravljanje sistema javnega nadzora, so izbrane v skladu z neodvisnim in preglednim postopkom imenovanja.

4. Sistem javnega nadzora ima končno odgovornost za nadzor nad:

(a) podelitvijo dovoljenj in registracijo zakonitih revizorjev ter revizijskih podjetij;

(b) sprejemom etičnih poklicnih standardov, standardov obvladovanja kakovosti znotraj revizijskih podjetij in revizijskih standardov; ter

(c) stalnim izobraževanjem, zagotavljanjem kakovosti ter preiskovalnimi in disciplinskimi sistemi.

5. Sistem javnega nadzora ima pravico, da po potrebi opravi preiskave zakonitih revizorjev in revizijskih podjetij, ter pravico, da ustrezno ukrepa.

6. Sistem javnega nadzora je pregleden. To vključuje objavo letnih načrtov dela in poročil o delu.

7. Sistem javnega nadzora je ustrezno financiran. Financiranje sistema javnega nadzora je varno in brez vsakega čezmernega vpliva zakonitih revizorjev ali revizijskih podjetij.

Sodelovanje med sistemi javnega nadzora na ravni Skupnosti

Države članice zagotovijo, da ureditveni predpisi za sisteme javnega nadzora omogočajo učinkovito sodelovanje na ravni Skupnosti v zvezi z nadzornim delovanjem držav članic. S tem namenom oblikuje vsaka država članica posebno telo, odgovorno za sodelovanje.

Člen 34

Vzajemno priznavanje ureditvenih predpisov med državami članicami

1. Ureditveni predpisi držav članic morajo upoštevati načelo ureditve in nadzora matične države, v kateri ima zakoniti revizor ali revizijsko podjetje dovoljenje in v kateri ima revidirana družba sedež.

2. V primeru obvezne revizije konsolidiranih računovodskih izkazov država članica, ki zahteva obvezno revizijo, ne more naložiti dodatnih zahtev v zvezi z obvezno revizijo glede registracije, pregleda zagotavljanja kakovosti, revizijskih standardov, poklicne etike in neodvisnosti za zakonitega revizorja ali revizijsko podjetje, ki izvaja obvezno revizijo odvisnega podjetja, ustanovljenega v drugi državi članici.

3. V primeru družbe, ki je izdala vrednostne papirje, s katerimi se trguje na reguliranem trgu v državi članici, ki ni država članica sedeža družbe, država članica, v kateri se trguje z vrednostnimi papirji, ne more naložiti dodatnih zahtev v zvezi z obvezno revizijo glede registracije, pregleda zagotavljanja kakovosti, revizijskih standardov, etike in neodvisnosti zakonitega revizorja ali revizijskega podjetja, ki izvaja obvezno revizijo letnih ali konsolidiranih računovodskih izkazov navedene družbe.

Člen 35

Imenovanje pristojnih organov

1. Države članice imenujejo enega ali več pristojnih organov za izvajanje nalog, predvidenih s to direktivo. Države članice o svojem imenovanju obvestijo Komisijo.

2. Pristojni organi so organizirani tako, da ne pride do navzkrižja interesov.

Člen 36

Poslovna skrivnost in regulativno sodelovanje držav članic

1. Pristojni organi držav članic, odgovorni za podelitev dovoljenj, registracijo, zagotavljanje kakovosti, inšpekcijo in disciplino, medsebojno sodelujejo, kadar je potrebno zaradi izvajanja zadevnih dolžnosti v skladu s to direktivo. Pristojni organi v državi članici, odgovorni za podelitev dovoljenj, registracijo, zagotavljanje kakovosti, inšpekcijo in disciplino, pomagajo pristojnim organom v drugih državah članicah. Še zlasti si pristojni organi izmenjujejo podatke in sodelujejo v preiskavah, povezanih z izvedbo obveznih revizij.

2. Obveznost varovanja poslovne skrivnosti velja za vse osebe, ki so ali so bile zaposlene pri pristojnih organih. Podatki, za katere velja poslovna skrivnost, se ne smejo razkriti nobeni drugi osebi ali organu, razen če tako določajo zakoni ali drugi predpisi oziroma upravni postopki države članice.

3. Odstavek 2 pristojnim organom ne preprečuje izmenjave zaupnih podatkov. Za tako izmenjane podatke velja poslovna skrivnost, ki jo morajo spoštovati osebe, ki so ali so bile zaposlene v pristojnih organih.

4. Pristojni organi na zahtevo in brez nepotrebne odlašanja zagotovijo podatke za namen, določen v odstavku 1. Kjer je potrebno, pristojni organi, ki sprejmejo kakršne koli take zahteve, brez nepotrebne odlašanja izvedejo potrebne ukrepe, da zberejo zahtevane podatke. Za tako izmenjane podatke velja poslovna skrivnost, ki jo morajo spoštovati osebe, ki so ali so bile zaposlene v pristojnih organih, ki so prejeli podatke.

Če naslovljeni pristojni organ ne more zagotoviti zahtevanih podatkov brez nepotrebne odlašanja, obvesti o ovirah pristojni organ, ki je podatke zahteval.

Pristojni organ lahko zahtevo za posredovanje podatkov zavrne v naslednjih primerih:

- (a) posredovanje podatkov lahko negativno vpliva na suverenost, varnost ali javni red naslovljene države članice ali krši nacionalna varnostna pravila; ali
- (b) pred organi naslovljene države so sproženi sodni postopki v zvezi z enakimi dejanji in proti istim zakonitim revizorjem ter revizijskim podjetjem; ali
- (c) pristojni organi naslovljene države so zaradi enakih dejanj že izrekli končno sodbo istim zakonitim revizorjem ali revizijskim podjetjem.

Brez poseganja v odgovornosti, ki jo imajo v sodnih postopkih, lahko pristojni organi, ki dobijo podatke v skladu z odstavkom 1, te podatke uporabijo le za opravljanje svojega dela na podlagi te direktive in v okviru upravnih ali sodnih postopkov, ki so izrecno povezani z opravljanjem tega dela.

5. Kjer pristojni organ pride do spoznanja, da se izvajajo ali so se izvajale dejavnosti v nasprotju s to direktivo na ozemlju druge države članice, o tem spoznanju natančno obvesti pristojni organ druge države članice. Pristojni organ druge države članice ustrezno ukrepa. O rezultatu in vmesnih dogodkih kar najbolje obvesti pristojni organ, ki je prijavil nepravilnosti.

6. Pristojni organ ene države članice lahko tudi zahteva, da pristojni organ druge države članice izvede preiskavo v svoji državi.

Lahko tudi zahteva, da njegovo osebje v času preiskave spremlja osebje pristojnega organa druge države članice.

Preiskava je v celoti nadzorovana s strani države članice, na ozemlju katere poteka.

Pristojni organi lahko zavrnejo zahtevo po izvedbi preiskave, določene v prvem pododstavku, ali zahtevo po tem, da njihovo osebje spremlja osebje pristojnega organa druge države članice, kot je to določeno v drugem pododstavku, če:

- (a) bi taka preiskava škodljivo vplivala na suverenost, varnost ali javni red naslovljene države članice; ali

(b) so že sproženi postopki v zvezi z enakimi dejanji in proti istim osebam pred organi naslovljene države članice; ali

(c) je proti takim osebam za enaka dejanja že izrečena končna sodba s strani pristojnih organov naslovljene države članice.

7. V skladu s postopkom iz člena 48(2) Komisija lahko sprejme izvedbene ukrepe, da bi olajšala sodelovanje med pristojnimi organi na področju izmenjave podatkov in načinov čezmejnega preiskovanja, ki so določeni v odstavkih 2 do 4 tega člena.

POGLAVJE IX

IMENOVANJE IN RAZREŠITEV

Člen 37

Imenovanje zakonitih revizorjev ali revizijskih podjetij

1. Zakonitega revizorja ali revizijsko podjetje imenuje skupščina delničarjev ali člani revidiranega subjekta.

2. Države članice lahko dopuščajo druge sisteme ali načine za imenovanje zakonitega revizorja ali revizijskega podjetja, če ti sistemi ali načini zagotavljajo neodvisnost zakonitega revizorja ali revizijskega podjetja od izvršnih članov upravnega odbora ali vodstvenega odbora revidiranega subjekta.

Člen 38

Razrešitev ali odstop zakonitih revizorjev ali revizijskih podjetij

1. Države članice zagotovijo, da so zakoniti revizorji ali revizijska podjetja lahko razrešeni le na podlagi utemeljenih razlogov. Različna mnenja o računovodskih obravnavah ali revizijskih postopkih niso utemeljeni razlogi za razrešitev.

2. Države članice zagotovijo, da revidirani subjekt in zakoniti revizor ali revizijsko podjetje obvesti organ ali organe, ki so odgovorni za javni nadzor, o razrešitvi ali o odstopu zakonitega revizorja ali revizijskega podjetja v obdobju, za katero je veljalo imenovanje, in ustrezno pojasni razloge za razrešitev ali odstop.

POGLAVJE X

POSEBNE DOLOČBE ZA OBVEZNE REVIZIJE SUBJEKTOV JAVNEGA INTERESA

Člen 39

Uporaba za subjekte javnega interesa, ki ne kotirajo

Države članice lahko oprostijo subjekte javnega interesa, ki niso izdali prenosljivih vrednostnih papirjev, s katerimi se lahko trguje na reguliranem trgu v smislu točke 14 člena 4(1) Direktive 2004/39/ES, in njihovega zakonitega revizorja/zakonite revizorje ali revizijsko podjetje/revizijska podjetja ene ali več zahtev iz tega poglavja.

Člen 40

Pregledno poročilo

1. Države članice zagotovijo, da zakoniti revizorji in revizijska podjetja, ki izvajajo obvezno revizijo/obvezne revizije subjektov javnega interesa, na svojih spletnih straneh objavijo v treh mesecih po koncu vsakega poslovnega leta letno pregledno poročilo, ki vsebuje vsaj:

- (a) opis pravne strukture in lastništva;
- (b) kjer revizijsko podjetje pripada mreži, opis mreže ter njene pravne in strukturne ureditve;
- (c) opis upravne strukture revizijskega podjetja;
- (d) opis sistema notranjega obvladovanja kakovosti revizijskega podjetja in izjavo upravnega ali poslovnega organa o učinkovitosti njegovega delovanja;
- (e) navedbo, kdaj je bil opravljen zadnji pregled zagotavljanja kakovosti iz člena 29;
- (f) seznam subjektov javnega interesa, za katere je revizijsko podjetje v zadnjem poslovnem letu izvedlo obvezno revizijo;
- (g) izjavo o postopkih zagotavljanja neodvisnosti podjetja, ki potrjuje tudi, da je bil opravljen notranji pregled spoštovanja zahtev za neodvisnost;
- (h) izjavo o politiki revizijskega podjetja v zvezi s stalnim izobraževanjem zakonitih revizorjev iz člena 13;

- (i) finančne podatke, ki kažejo na pomembnost revizijskega podjetja, kot so skupni promet, razdeljen na plačila od obveznih revizij letnih in konsolidiranih računovodskih izkazov ter plačila za druge storitve dajanja zagotovil, svetovalne storitve v zvezi z davki in druge storitve, ki niso povezane z revizijo;
- (j) podatki o osnovi za prejeme partnerjev.

V izrednih okoliščinah lahko države članice ne upoštevajo zahtev iz točke (f) v obsegu, potrebnem za ublažitev neizbežne in pomembne nevarnosti osebni varnosti katere koli osebe.

2. Pregledno poročilo podpiše zakoniti revizor ali revizijsko podjetje, odvisno od primera. To je na primer mogoče storiti z elektronskim podpisom, kakor je določeno v členu 2(1) Direktive 1999/93/ES.

Člen 41

Revizijska komisija

1. Vsi subjekti javnega interesa imajo revizijsko komisijo. Države članice določijo, ali revizijsko komisijo sestavljajo neizvršilni člani upravnega telesa in/ali člani nadzornega telesa revidiranega subjekta in/ali člani, ki jih imenuje skupščina delničarjev revidiranega subjekta. Vsaj en član revizijske komisije mora biti neodvisen in usposobljen za računovodstvo in/ali revizijo.

Države članice lahko dovolijo subjektom javnega interesa, ki izpolnjujejo merila iz člena 2(1)(f) Direktive 2003/71/ES⁽¹⁾, da funkcije, dodeljene revizijski komisiji, izvaja upravno ali nadzorno telo kot celota, pod pogojem, da predsednik takšnega telesa, če je izvršni član, ni predsednik revizijske komisije.

2. Brez poseganja v odgovornost članov upravnega, poslovskega ali nadzornega telesa ali drugih članov, ki jih imenuje skupščina delničarjev revidiranega subjekta, revizijska komisija med drugim:

- (a) spremlja postopek računovodskega poročanja;
- (b) spremlja učinkovitost notranjega kontroliranja v družbi, notranje revizije, če obstaja, in sistemov za obvladovanje tveganja;
- (c) spremlja obvezno revizijo letnih in konsolidiranih računovodskih izkazov;

⁽¹⁾ Direktiva 2003/71/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. novembra 2003 o prospektu, ki se objavi ob javni ponudbi ali sprejemu vrednostnih papirjev v trgovanje (UL L 345, 31.12.2003, str. 64).

- (d) pregleduje in spremlja neodvisnost zakonitega revizorja ali revizijskega podjetja, zlasti zagotavljanje dodatnih storitev revidiranemu subjektu.

3. Predlog upravnega ali nadzornega telesa za imenovanje zakonitega revizorja v subjektih javnega interesa temelji na priporočilu revizijske komisije.

4. Zakoniti revizor ali revizijsko podjetje obvešča revizijsko komisijo o ključnih zadevah v zvezi z obvezno revizijo, zlasti o pomembnih pomanjkljivostih notranje kontrole v povezavi s postopkom računovodskega poročanja.

5. Države članice lahko dovolijo ali določijo, da se določbe iz odstavkov 1 do 4 ne uporabljajo za subjekte javnega interesa, ki imajo telo, ki opravlja enakovredne funkcije kot revizijska komisija ter je bilo ustanovljeno in deluje v skladu z določbami, veljavnimi v državi članici, kjer je subjekt, ki ga je treba revidirati, registriran. V tem primeru subjekt razkrije, katero telo izvaja te funkcije in kako je sestavljeno.

6. Države članice lahko določijo, da revizijska komisija ni obvezna v:

- (a) tistih subjektih javnega interesa, ki so odvisna podjetja v smislu člena 1 Direktive 83/349/EGS, če subjekt izpolnjuje zahteve iz odstavkov 1 do 4 tega člena na ravni skupine;
- (b) tistih subjektih javnega interesa, ki so kolektivna naložbena podjetja, kakor je določeno v členu 1(2) Direktive 85/611/EGS. Države članice lahko izvzamejo tudi subjekte javnega interesa, katerih edini cilj so skupne naložbe kapitala, zagotovljenega s strani javnosti, ki delujejo v skladu z načelom razpršitve tveganja in si ne prizadevajo za pravno ali poslovno nadzorovanje katerega koli izdajatelja njihovih naložb, pri čemer so ta kolektivna naložbena podjetja pooblaščenca in jih nadzorujejo pristojni organi ter opravljajo funkcijo depozitarja, ki opravlja funkcije, enakovredne tistim iz Direktive 85/611/EGS;
- (c) tistih subjektih javnega interesa, katerih edino opravilo je delovati kot izdajatelj s premoženjem zavarovanih vrednostnih papirjev, kot je določeno v členu 2(5) Uredbe Komisije (ES) št. 809/2004⁽²⁾; v takšnih primerih država članica zahteva, da subjekt javnosti pojasni razloge, zaradi katerih meni, da ni ustrezno imeti revizijske komisije ali upravnega ali nadzornega telesa, pooblaščenega za opravljanje funkcij revizijske komisije;

⁽²⁾ UL L 149, 30.4.2004, str. 1.

(d) tistih kreditnih institucijah v smislu člena 1(1) Direktive 2000/12/ES, katerih delnice nimajo dovoljenja za trgovanje na reguliranem trgu nobene države članice v smislu točke 14 člena 4(1) Direktive 2004/39/ES in ki so na stalen in ponavljajoč način izdajale le dolžniške vrednostne papirje, če skupna nominalna vrednost vseh takšnih dolžniških vrednostnih papirjev ostane pod 100 000 000 EUR in niso objavile prospekta v skladu z Direktivo 2003/71/ES.

Člen 42

Neodvisnost

1. Poleg določb iz členov 22 in 24 države članice zagotovijo, da zakoniti revizorji ali revizijska podjetja, ki opravljajo obvezne revizije subjektov javnega interesa:

- (a) vsako leto revizijski komisiji pisno potrdijo svojo neodvisnost od revidiranega subjekta javnega interesa;
- (b) vsako leto razkrijejo revizijski komisiji vse dodatne storitve, ki so jih opravili za revidirani subjekt; in
- (c) razpravljajo z revizijsko komisijo o nevarnostih za njihovo neodvisnost in varovalih za ublažitev teh nevarnosti, kot so jih dokumentirali v skladu s členom 22(3).

2. Države članice zagotovijo, da se ključni revizijski partner/partnerji, odgovoren/odgovorni za izvajanje obveznih revizij, menja/menjajo pri posameznem revizijskem poslu najpozneje po sedmih letih od datuma imenovanja in se mu/jim dovoli, da ponovno sodeluje/sodelujejo pri reviziji tega revidiranega subjekta po najmanj dveh letih.

3. Zakonitemu revizorju ali ključnemu revizijskemu partnerju, ki izvaja obvezno revizijo v imenu revizijskega podjetja, ni dovoljeno prevzeti pomembnega vodstvenega položaja v revidiranem subjektu pred pretekom najmanj dveh let po tem, ko je prenehal sodelovati pri revizijskem poslu kot zakoniti revizor ali ključni revizijski partner.

Člen 43

Zagotavljanje kakovosti

Pregled kakovosti iz člena 29 za zakonite revizorje ali revizijska podjetja, ki izvajajo obvezne revizije subjektov javnega interesa, je opravljen najmanj vsaka tri leta.

POGLAVJE XI

MEDNARODNI VIDIKI

Člen 44

Podelitev dovoljenj revizorjem iz tretjih držav

1. Pristojni organi države članice lahko pod pogojem vzajemnosti podelijo dovoljenje za zakonitega revizorja revizorju iz tretje države, če je oseba priskrbela dokaz, da izpolnjuje zahteve, ki so enakovredne tistim iz členov 4 in 6 do 13.

2. Pristojni organi države članice pred podelitvijo dovoljenja revizorju iz tretje države, ki izpolnjuje zahteve iz odstavka 1, upoštevajo zahteve, določene v členu 14.

Člen 45

Registracija in nadzor revizorjev in revizijskih subjektov tretjih držav

1. Pristojni organi države članice registrirajo v skladu s členi 15 do 17 vse revizorje in revizijske subjekte tretjih držav, ki pripravijo revizijsko poročilo v zvezi z letnimi ali konsolidiranimi računovodskimi izkazi družbe, ki je registrirana zunaj Skupnosti in katere prenosljivi vrednostni papirji so sprejeti za trgovanje na reguliranem trgu zadevne države članice v skladu s točko 14 člena 4(1) Direktive 2004/39/ES, razen kadar je družba izdajatelj izključno dolžniških vrednostnih papirjev, sprejetih za trgovanje na reguliranem trgu države članice v smislu člena 2(1)(b) Direktive 2004/109/ES⁽¹⁾ in katerih nominalna vrednost na enoto je najmanj 50 000 EUR ali v primeru dolžniških vrednostnih papirjev, nominiranih v drugi valuti, je na dan izdaje enakovredna 50 000 EUR.

2. Uporabita se člena 18 in 19.

3. Države članice vključijo registrirane revizorje in revizijske subjekte tretjih držav v svoj sistem nadzora, v svoj sistem zagotavljanja kakovosti ter v svoje sisteme preiskav in kazni. Države članice lahko izključijo registrirane revizorje ali revizijske subjekte tretjih držav iz sistema zagotavljanja kakovosti, če je bil v sistemu zagotavljanja kakovosti druge države članice ali tretje države, ki je bil ocenjen za enakovrednega v skladu s členom 46, v zadnjih treh letih izveden pregled kakovosti zadevnega revizorja ali revidiranega subjekta tretje države.

⁽¹⁾ Direktiva 2004/109/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. decembra 2004 o uskladitvi zahtev v zvezi s preglednostjo informacij o izdajateljih, katerih vrednostni papirji so sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu (UL L 390, 31.12.2004, str. 38).

4. Brez poseganja v člen 46 revizijska poročila v zvezi z letnimi ali konsolidiranimi računovodski izkazi iz odstavka 1 tega člena, ki jih izdajo revizorji ali revizijski subjekti tretjih držav, ki niso registrirani v državi članici, nimajo pravnih posledic v zadevni državi članici.

5. Države članice lahko registrirajo revizijske subjekte iz tretjih držav le, če:

- (a) izpolnjujejo pogoje, ki so enakovredni tistim iz člena 3(3);
- (b) večina članov upravnega ali poslovnega telesa revizijskega subjekta tretje države izpolnjuje pogoje, ki so enakovredni tistim iz členov 4 do 10;
- (c) revizor tretje države, ki izvaja revizijo v imenu revizijskega subjekta tretje države, izpolnjuje pogoje, ki so enakovredni tistim iz členov 4 do 10;
- (d) se revizije letnih ali konsolidiranih računovodskih izkazov iz odstavka 1 izvajajo v skladu z mednarodnimi revizijskimi standardi iz člena 26 in tudi v skladu z zahtevami, določenimi v členih 22, 24 in 25, ali v skladu z enakovrednimi standardi in zahtevami;
- (e) na svoji spletni strani objavijo letno pregledno poročilo, ki vključuje podatke iz člena 40, ali izpolnijo enakovredne zahteve po razkritjih.

6. Da se zagotovi enotna uporaba odstavka 5(d), oceni Komisija v sodelovanju z državami članicami enakovrednost in odloči v skladu s postopkom iz člena 48(2). V času sprejemanja odločitve s strani Komisije lahko države članice ocenijo enakovrednost iz odstavka 5(d), dokler Komisija ne sprejme odločitve.

Člen 46

Odstopanje v primeru enakovrednosti

1. Države članice lahko na podlagi vzajemnosti ne uporabijo ali spremenijo zahteve iz člena 45(1) in (3) le, če so revizijski subjekti ali revizorji tretjih držav vključeni v sisteme javnega nadzora, zagotavljanja kakovosti, preiskav in kazni v tretji državi, ki izpolnjuje zahteve, enakovredne tistim iz členov 29, 30 in 32.

2. Da se zagotovi enotna uporaba odstavka 1 tega člena, oceni Komisija v sodelovanju z državami članicami enakovrednost in odloči v skladu s postopkom iz člena 48(2). Države

članice lahko ocenijo enakovrednost iz odstavka 1 tega člena ali se zanesejo na ocene drugih držav članic, dokler Komisija ne sprejme odločitve. Če Komisija odloči, da zahteva po preglednosti iz odstavka 1 tega člena ni usklajena, lahko zadevnim revizorjem ali revizijskim subjektom dovoli opravljanje revizijskih dejavnosti v skladu z ustreznimi zahtevami države članice v primernem prehodnem obdobju.

3. Države članice sporočijo Komisiji:

- (a) svoje ocene enakovrednosti iz odstavka 2; in
- (b) glavne elemente dogovorov o sodelovanju s sistemi javnega nadzora, zagotavljanja kakovosti ter preiskav in kazni v tretjih državah na podlagi odstavka 1.

Člen 47

Sodelovanje s pristojnimi organi iz tretjih držav

1. Države članice lahko pristojnim organom tretje države predložijo revizijske delovne papirje in druge dokumente, ki jih posedujejo zakoniti revizorji ali revizijska podjetja z dovoljenjem držav članic, če:

- (a) so ti revizijski delovni papirji ali drugi dokumenti povezani z revizijo družb, ki so izdale vrednostne papirje v zadevni tretji državi, ali pa so sestavni deli skupine, ki izdaja obvezne konsolidirane računovodske izkaze v zadevni tretji državi;
- (b) prenos teh dokumentov poteka od domačih pristojnih organov k pristojnim organom zadevne tretje države na njihovo zahtevo;
- (c) pristojni organi zadevne tretje države izpolnjujejo zahteve, ki so priznane za ustrezne glede na odstavek 3;
- (d) obstajajo delovni dogovori, ki temeljijo na vzajemnosti med zadevnimi pristojnimi organi;
- (e) prenos osebnih podatkov v tretjo državo je v skladu s poglavjem IV Direktive 95/46/ES.

2. Delovni dogovori iz odstavka 1(d) zagotovijo, da:

- (a) pristojni organi zagotovijo obrazložitev namena zahteve po revizijskih delovnih papirjih in drugih dokumentih;
- (b) za osebe, ki so ali so bile zaposlene pri pristojnih organih tretje države, ki so prejemniki podatkov, veljajo dolžnosti varovanja poslovne skrivnosti;

- (c) pristojni organi tretje države lahko uporabljajo revizijske delovne papirje in druge dokumente le za izvajanje svojih funkcij javnega nadzora, zagotavljanja kakovosti in preiskav, ki izpolnjujejo zahteve, enakovredne tistim iz členov 29, 30 in 32;
- (d) se zahtevo pristojnih organov tretje države po revizijskih delovnih papirjih in drugih dokumentih, ki jih poseduje revizor ali revizijsko podjetje, lahko zavrne:

— če bi posredovanje teh delovnih papirjev ali dokumentov lahko škodovalo suverenosti, varnosti ali javnemu redu Skupnosti ali naslovljene države članice, ali

— če so se v naslovljeni državi članici v zvezi z enakimi dejanji in proti istim osebam že začeli sodni postopki.

3. Ustreznost iz odstavka 1(c) določi Komisija v skladu s postopkom iz člena 48(2), da se spodbudi sodelovanje med pristojnimi organi. Ocena ustreznosti se izvede v sodelovanju z državami članicami in temelji na zahtevah člena 36 ali na enakih reprezentativnih rezultatih. Države članice sprejmejo ukrepe, potrebne za uskladitev z odločitvijo Komisije.

4. Izjemoma in z odstopanjem od odstavka 1 lahko države članice zakonitim revizorjem in revizijskim podjetjem, ki so jim podelile dovoljenje, dovolijo prenos revizijskih delovnih papirjev in drugih dokumentov neposredno k pristojnim organom tretje države, če:

- (a) so pristojni organi v zadevni tretji državi uvedli preiskave;
- (b) prenos ni v nasprotju z obveznostmi, ki jih morajo zakoniti revizorji in revizijska podjetja spoštovati v zvezi s prenosom revizijskih delovnih papirjev in drugih dokumentov k svojim domačim pristojnim organom;
- (c) obstajajo delovni dogovori s pristojnimi organi zadevne tretje države, ki pristojnim organom države članice omogočajo vzajemni neposredni dostop do revizijskih delovnih papirjev in drugih dokumentov revizijskih subjektov navedene tretje države;
- (d) pristojni organ – prosilec tretje države predhodno obvesti domači pristojni organ zakonitega revizorja ali revizijskega podjetja o vsaki neposredni zahtevi po podatkih in navede razloge zanjo;

(e) se upoštevajo pogoji iz odstavka 2.

5. Komisija lahko v skladu s postopkom iz člena 48(2) določi izjemne primere iz odstavka 4 tega člena, da spodbudi sodelovanje med pristojnimi organi in zagotovi enotno uporabo odstavka 4 tega člena.

6. Države članice obvestijo Komisijo o delovnih dogovorih iz odstavkov 1 in 4.

POGLAVJE XII

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

Člen 48

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor (v nadaljnjem besedilu „odbor“).
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 5 in 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

Obdobje iz člena 5(6) Sklepa 1999/468/ES je tri mesece.

3. Odbor sprejme svoj poslovnik.
4. Brez poseganja v že sprejete izvedbene ukrepe in z izjemo določb iz člena 26 se po preteku dveh let od sprejema te direktive in najpozneje 1. aprila 2008 uporaba njenih določb, ki zahtevajo sprejem tehničnih pravil, predlogov sprememb in sklepov v skladu z odstavkom 2, prekine. Evropski parlament in Svet lahko na predlog Komisije v skladu s postopkom iz člena 251 Pogodbe obnovita te določbe in jih zato pregledata pred iztekom zgoraj navedenega obdobja ali pred zgoraj navedenim datumom.

Člen 49

Spremembe direktiv 78/660/EGS in 83/349/EGS

1. Direktiva 78/660/EGS se spremeni:

(a) v členu 43(1) se doda naslednja točka:

- (15) „ločeno, vsa plačila za poslovno leto, ki jih je zaračunal zakoniti revizor ali revizijsko podjetje za obvezno revizijo letnih računovodskih izkazov, vsa plačila, zaračunana za druge storitve dajanja zagotovil, vsa plačila, zaračunana za davčne svetovalne storitve, in vsa plačila, zaračunana za druge nerevizijske storitve.“

Države članice lahko določijo, da se ta zahteva ne uporablja za družbo, ki je vključena v konsolidirane računovodske izkaze, ki jih je treba pripraviti po členu 1 Direktive 83/349/EGS, pod pogojem, da so ti podatki posredovani v opombah h konsolidiranim računovodskim izkazom.“;

(b) odstavek 1 člena 44 se nadomesti z naslednjim:

„1. Države članice lahko dovolijo družbam iz člena 11, da sestavijo skrajšana pojasnila o računovodskih izkazih brez zahtevanih podatkov iz člena 43(1)(5) do (12), (14)(a) in (15). Vendar morajo ta pojasnila v celoti razkriti podatke, določene v členu 43(1)(6), za vse zadevne postavke.“;

(c) odstavek 2 člena 45 se nadomesti z:

„2. Odstavek 1(b) se uporablja tudi za podatke, določene v členu 43(1)(8).

Države članice lahko dovolijo podjetjem iz člena 27, da opustijo razkritje podatkov, določenih v členu 43(1)(8). Države članice lahko podjetjem iz člena 27 dovolijo tudi, da opustijo razkritje podatkov, določenih v členu 43(1)(15), če so ti podatki dostavljeni sistemu javnega nadzora iz člena 32 Direktive 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. maja 2006 o obveznih revizijah za letne in konsolidirane računovodske izkaze (*).

(* UL L 157, 9.6.2006, str. 87.“

2. Členu 34 Direktive 83/349/EGS se doda naslednja točka:

„(16) ločeno, vsa plačila za poslovno leto, ki jih je zaračunal zakoniti revizor ali revizijsko podjetje za obvezno revizijo konsolidiranih računovodskih izkazov, vsa plačila, zaračunana za druge storitve dajanja zagotovil, vsa plačila, zaračunana za davčne svetovalne storitve, in vsa plačila, zaračunana za druge nerevizijske storitve.“

Člen 50

Razveljavitev Direktive 84/253/EGS

Direktiva 84/253/EGS se razveljavi z učinkom od 29. junija 2006. Sklicevanja na razveljavljeno direktivo se štejejo za sklicevanja na to direktivo.

Člen 51

Prehodna določba

Šteje se, da imajo zakoniti revizorji ali revizijska podjetja, katerim pristojni organi države članice podelijo dovoljenje

v skladu z Direktivo 84/253/EGS pred začetkom veljavnosti določb iz člena 53(1), dovoljenje v skladu s to direktivo.

Člen 52

Najmanjša uskladitev

Države članice, ki zahtevajo obvezno revizijo, lahko določijo strožje zahteve, razen če besedilo te direktive navaja drugače.

Člen 53

Prenos

1. Države članice sprejmejo in objavijo določbe, potrebne za uskladitev s to direktivo, do 29. junija 2008. O tem nemudoma obvestijo Komisijo.

2. Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

3. Države članice Komisiji predložijo besedila temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 54

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 55

Naslovljenci

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Strasbourgu, 17. maja 2006

Za Evropski parlament

Predsednik

J. BORRELL FONTELLES

Za Svet

Predsednik

H. WINKLER